

af den. At lade dem, uden at være døbte, gaae og gaae for Medlemmer af Folketirken, kan dog ikke gaae an. Det lader sig ikke gjøre aldeles at have Daabstvangen; men der kan gives en større Frihed i Valget af den Alder, hvori Daaben skal stee. Det er et Spørgsmaal for sig, men jeg kan paa ingen Maade lade den Paastand gaae hen, at det skulde være rigtigt, at Folketirken, ved at give den størst mulige Frihed, skulde bevirke, at Folk blev i den, saadanne Folk, som sølte sig generede ved at følge Kirkens Forrifter, og derfor har jeg ønsket at modstige den strax paa Stedet.

Sable: Det forekommer mig, at den ærede Forespørger i sin Forespørgsel har blandet to Ting sammen, som ere aldeles forskjelligte. Naar der spørges, om den høitærede Cultusminister vil have Bestemmelsen om Tvangsdaaben, da forekommer det mig at være en Sag, som ganske vist berører Folketirken, men naar der er Tale om, at Daabs- og Confirmationsattester skulle afløses af Fødsels- og Skoleudskrivningsattester, synes det mig, at det er en Sag, som slet ikke angaaer Kirken, og at den høitærede Cultusminister, hvad den angaaer, slet ikke behøver derom at spørge enten Bisper eller Landemoder. En Lov, ifølge hvilken de her omhandlede Attester skulle afløses af Fødsels- og Skoleudskrivningsattester, forekommer mig at være af den Beskaffenhed, at den ikke i allermindste Maade berører Folketirken, og at den med stor Lethed kan gienemføres, og paa den Maade vil det være muligt i det borgerlige Liv at stille de forskjellige Troesbekjendelser eens. At der i Sognet skal føres Sognebøger istedetfor Kirkebøger, er jo en Forandring, som en Cultusminister eller en Indenrigsminister, eller en hvilken som-

helst anden Minister kunde iværksætte, uden paa mindste Maade at saare Folketirken. Jeg kan saaledes ikke tvivle om, at, hvis den ærede Forespørger havde holdt sig til Spørgsmaalet om Attesterne, vilde han vistnok have funnet glæde sig ved et tilfredsstillende Svar fra den høitagtede Cultusminister, og at denne i alt Fald maaffee saa havde indskrænket sig til at henvise Sagen til en anden Minister.

Sørgensen: Jeg skal tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) har sagt. Jeg har nu en modsat Anskuelse, idet jeg troer, at i Folketirken burde man have den samme Frihed som udenfor. Efter min Mening er det en falsk Forudsætning, naar man vil sætte Folketirken lige med den christelige Kirke; thi derved mener jeg gjør man sig skyldig i Usandhed, men naar man bygger paa Usandhed, da kan der aldrig komme noget Godt ud deraf. Hvad nu Daaben angaaer, saa skal man efter min Mening gjøre den saa fri som mulig. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at, naar der gives Folk, som ikke bryde sig det allermindste om at faae deres Børn døbte, saa er det usømmeligt og uchristeligt at tvinge dem dertil; man skal lade dem være ærlige, man skal ikke tvinge dem til at blive Hyklere. Naar man taler om Folketirken, saa forstaaer jeg derved, at den er et Slags religiøsborgerlig Indretning, hvorom det danske Folk har forenet sig, men naar nu denne Indretnings Embedsmænd skal lønnes af hele det danske Folk, saa bør man gjøre den saa rummelig som mulig, saa at de Fleste kunne blive i den, saa at man ikke tvinger Folk ud af den.